

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.IV.20.475/2022/4.

A tanács tagjai:

Dr. Kovács Zsuzsanna a tanács elnöke

Dr. Dzsula Marianna előadó bíró

Dr. Stark Marianna bíró

A felperes:

felperes (cím)

A felperes képviselője:

Strasser Ügyvédi Iroda (cím1, ügyintéző: dr. Strasser Tibor ügyvéd)

Az alperes:

alperes (cím2)

Az alperes képviselője:

Nagy János Ügyvédi Iroda (cím3, ügyintéző: dr. Nagy János ügyvéd)

A per tárgya:

Személyiségi jog megsértése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

A felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.20.825/2021/4.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 66.P.23.657/2020/13-I.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott rendelkezését hatályában fenntartja.

A le nem rótt 50.000 (ötvenezer) forintot a felperes köteles az államnak – külön felhívásra – megtéríteni.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes ellen 2017. január 25-én zsarolás büntettének megalapozott gyanúja miatt indult büntetőeljárásban – mivel a lakcíme, tartózkodási helye ismeretlen volt a hatóság előtt – elfogatóparancsot bocsátottak ki. A felperes 2017. február 20-án megjelent a hatóság előtt, ezért a nyomozóhatóság az elfogatóparancsot még ezen a napon visszavonta, a nyomozást 2017. július 27-én megszüntette.

[2] Az alperes jogelődje által szerkesztett név internetes oldalon 2017. február 21-én „Mindent bevetnek: hajtóvadászat indult a magyar modell volt párja után” című cikkben (a továbbiakban: cikk) azt közölték, hogy „név1 volt párját zsarolás miatt körözi a rendőrség. A férfi korábban szexfilmekkel zsarolta a magyar sztárokat, most a modell családnevét felvéve bujkál. Zsarolás miatt adott ki elfogatóparancsot az V. kerületi rendőrség név2 ellen.”

[3] A felperes által indított 17.P.24.959/2017. számú eljárásban az elsőfokú bíróság 2018. július 9-én meghozott 10. számú ítéletében megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy a cikkben valótlanul állította, hogy „Mindent bevetnek: hajtóvadászat indult a magyar modell volt párja után”, valamint „A férfi korábban pornóproducerként tevékenykedett és az elmúlt években több magyar sztárt hozott kellemetlen helyzetbe”; valótlanul híresztelte, hogy a felperest utoljára szakállasan, korábbi önmagához képest jó pár kilóval nehezebben látták; továbbá megsértette a felperes magántitokhoz való személyiségi jogát azzal, hogy cikkben a felperes korábbi vezetéknévét közölte. Kötelezte az alperest 400.000 forint sérelemdíj és kamata megfizetésére. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

[4] A másodfokú bíróság a 2019. február 5-én meghozott 1.Pf.21.016/2018/7/II. számú jogerős ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, a felperes jóhírnevének a megsértése iránti keresetét teljes egészében elutasította. A magántitok megsértésével összefüggő rendelkezést pedig azzal hagyta helyben, hogy alperes a felperes személyiségi jogát a névváltoztatás tényének közlésével sértette meg. Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[5] A név3 Korlátolt Felelősségű Társaság 2019. szeptember 30-án beolvadt az alperesbe.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[6] A felperes 2020. december 21-én előterjesztett keresetében kérte annak megállapítását, hogy az alperes megsértette jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy a cikk alcímében valótlanul állította, hogy korábban szexfilmekkel zsarolta a magyar sztárokat. A jogsértés miatt kérte az alperes kötelezését 599.000 forint sérelemdíj és késedelmi kamata megfizetésére.

[7] Az alperes elsődlegesen az eljárás megszüntetését kérte. Állította, hogy a felperes keresete ítélt dolog megállapítására irányul, mivel a 17.P.24.959/2017. számú perben vizsgált közlések összefüggésben vannak a perbeli igény érvényesítésével. Másodlagosan a kereset elutasítását kérte. Vitatta a sérelemdíj jogalapját és összegszerűségét. Kifejtette, hogy a sérelmezett közlés csak olyan újságírói következtetés, véleménynyilvánítás, amelynek van valós ténybeli alapja.

Az első- és másodfokú ítélet

[8] Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy a név internetes oldalon 2017. február 21-én megjelent: „Mindent bevetnek: hajtóvadászat indult a magyar modell volt párja után” című cikkben valótlanul állította, hogy: „Korábban szexfilmekkel zsarolta a magyar sztárokat”. Kötelezte az alperest 599.000 forint sérelemdíj és késedelmi kamatai megfizetésére.

[9] Az elsőfokú bíróság alaptalannak találta az alperes alaki kifogását, ezért érdemben vizsgálta a felperes által állított jogsértést.

[10] Az elsőfokú bíróság indokolása szerint a felperes ellen zsarolás miatt ugyan indult büntető eljárás és abban elfogató parancsot is kiadtak ellene, ez azonban nem áll összefüggésben a felperesnek azzal a tevékenységével, hogy pornóproducerként tevékenykedett és magyar sztárokat hozott kellemetlen helyzetbe, illetőleg megvette azoknak az erotikus filmeknek a jogait, amelyeken a celebek szexeltek. A cikk tartalma alapján a laikus olvasó azt a következtetést vonja le, hogy a felperes bűncselekményt követett el. Az alperes pedig nem bizonyította, hogy ez az állítás valós, ezért a sérelmezett közlés nyilvánvalóan és súlyosan sérti a felperes jóhírnevét.

[11] Ezért a Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:42. § (1) bekezdése, a 2:43. § d) pontja, a 2:45. § (2) bekezdése és a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a) pontja alapján megállapította a jogsértést, valamint a Ptk. 2:52. §-a alapján kötelezte az alperest sérelemdíj megfizetésére. Ennek mértékénél azt vette figyelembe, hogy a sérelmezett közlés olyan ismert, napi bulvár hírportálon jelent, amely az online médiában nagy nyilvánosságot kapott, illetve a felperesről súlyos bűncselekmény elkövetését állították.

[12] Az alperes fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, a sérelemdíj összegét 100.000 forintra leszállította, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[13] A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy az alperes eljárás megszüntetése iránti kérelme alaptalan, és a sérelmezett kijelentés olyan valótlan tényállítás, amelynek közlésével az alperes jogelődje megsértette a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát.

[14] A másodfokú bíróság indokolása szerint azonban a sérelemdíj mértéke eltúlzott. A nem vagyoni sérelem kompenzálására szolgáló sérelemdíj összegét Ptk. 2:52. § (3)

bekezdése szerint egyösszegben kell meghatározni, ezért kell értékelni azt is, hogy a korábbi eljárás során megállapított, a felperes magántitkát sértő közlések összességében okoztak e számára – a korábbi jogerős ítéletet is figyelembe véve – összesen 800.000 forint sérelemdíjjal kompenzálható nem vagyoni sérelmet.

[15] A másodfokú bíróság azt is mérlegelte, hogy a felperes korábbi személyes előadása és az édesanyja tanúvallomása szerint a „név4” című lapban megjelent cikk és az elfogatóparancs borította ki, az öngyilkossági kísérletének oka a média megnyilvánulása volt. A felperesnek a 2018 júliusi ambuláns lapja szerint 10 éve vannak szorongásos zavarai. A leginkább sérelmes közlés a névváltoztatásáról szóló, valamint a pornóproduceri titulus volt. A felperes a perben sérelmezett közléssel összefüggésben konkrétumot nem jelölt meg, csupán a cikkel kapcsolatos negatív észlelésekre hivatkozott, korábban pedig a perbeli közlés miatt nem érvényesített igényt, azonban a cikk szerzőjével szemben is érvényesített 600.000 forint sérelemdíjat, bár e tekintetében nem tett tényállítást.

[16] A másodfokú bíróság kiemelte, az elsőfokú bíróság tévesen értékelte a bizonyítékokat és jutott arra a következtetésre, hogy a felperes a kifogásolt közlés miatt szorult nyugtatókra. Megalapozatlanul értékelte az alperes terhére azt a körülményt, hogy az elfogatóparancs visszavonásának nem járt utána, mivel emiatt a felperes ebben az eljárásban nem érvényesített igényt.

[17] Ezért a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 369. § (3) bekezdés *d)* pontja szerinti jogkörében eljárva úgy ítélte meg, hogy az alperes által a perbeli cikkben foglaltakkal összefüggésben összességében okozott nem vagyoni sérelem 500.000 forinttal kompenzálható, ennél fogva az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta és a sérelemdíjat 100.000 forintra leszállította.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[18] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte a sérelemdíjra vonatkozó rendelkezés hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását. Megsértett jogszabályként a Ptk. 2:52. § (3) bekezdését jelölte meg.

[19] Felülvizsgálati álláspontja szerint a másodfokú bíróság jogszabályt sértve értékelte, hogy a cikk szerzőjével szemben is érvényesített 600.000 forint sérelemdíjat, ugyanis nem a cikk szerzőjével, hanem a főszerkesztővel szemben indított magánvádas eljárást, amelyben megállapították ugyan a főszerkesztő bűnösségét, azonban vele szemben nem érvényesített polgári jogi igényt.

[20] Állította, hogy a jogerős ítélet jogszabályt sértve vonta a mérlegelése körébe azt, hogy a másik perben milyen mértékű sérelemdíjat állapított meg a bíróság. A cikk kiemelt helyen jelent meg, ezért a jóhírnév megsértése jelentősebb sérelmet okoz, mint a magántitok megsértése. Érvelése szerint tévesen jutott a másodfokú bíróság arra a következtetésre, hogy mivel tíz éve vannak szorongásos zavarai, ezért kevésbé van jelentősége a kifogásolt közlésnek. Az ugyanis éppen az egyébként is fennálló problémáit erősítette és hozta olyan helyzetbe, amelyet a korábbi eljárásban a tanúk bizonyítottak: számára az elfogatóparancs nyilvánosságra hozatala és a zsarolással kapcsolatos közlés volt nagyon sérelmes.

[21] Érvelése szerint a perben állított jogsértés hozta nehéz helyzetbe, mivel a magántitok megsértése miatt azonosítani tudták a személyét és az is kiderült, hogy zsarolás miatt keresi a rendőrség.

[22] Az alperes a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

[23] A Kúria előrebocsátja, hogy az alperes a jogsértés megállapításával szemben nem terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, ezért a jogerős ítéletet a Pp. 423. § (1) bekezdése alapján a joghatályosan előterjesztett felülvizsgálati kérelem keretei között, az abban konkrétan megjelölt jogszabály tekintetében vizsgálta és ítélte meg a jogerős ítélet jogszabálysértő voltát. A jogerős ítéletnek a jogsértést megállapító és az alperest 100.000 forint sérelemdíj megfizetésére kötelező rendelkezése felülvizsgálattal nem volt támadott.

[24] A felülvizsgálati kérelem alaptalan a következők szerint.

[25] A Ptk. 2:52. § (2) bekezdése értelmében a sérelemdíj fizetésére kötelezés feltételeire - különösen a sérelemdíjra köteles személy meghatározására és a kimentés módjára - a kártérítési felelősség szabályait kell alkalmazni, azzal, hogy a sérelemdíjra való jogosultsághoz a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkeztének bizonyítása nem szükséges. A (3) bekezdés szerint a sérelemdíj mértékét a bíróság az eset körülményeire - különösen a jogsértés súlyára, ismétlődő jellegére, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatására - tekintettel, egy összegben határozza meg.

[26] A Ptk. fenti rendelkezései alapján annak megítélésénél, hogy a felperest ténylegesen milyen mértékű nem vagyoni hátrány érte, a bíróságnak nem a felperes közléshez való viszonyulásából, a szubjektív érzetéből kell kiindulnia. Ehelyett egyfajta külső, objektív mérce alapján kell megítélnie azt, hogy a jogsértő kifejezés – amely a cikkben más jogsértő közléssel együtt jelent meg – az átlagolvasó számára milyen tartalmat hordoz és ezek figyelembe vétele mellett alkalmas-e az okozott sérelem orvoslására. A sérelemdíj egyik funkciója ugyanis az okozott hátrány kompenzációjaként a jogsértő és a személyiségi jogában sértett személy viszonyában kifejezett anyagi kárpótlás, másrésztől a magánjogi büntetés a hasonló jogsértések megelőzése érdekében (Kúria Pfv.IV.20.464/2018/8.). A bíróságnak a személyiségi jogában megsértett személy által érvényesített sérelemdíj mértékének meghatározásakor a jogsértés következményeit annak súlyára, ismétlődő jellegére, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatására tekintettel együttesen kell értékelni és ezek alapján meghatározni a nemvagyoni sérelem kompenzálására alkalmas összeget.

[27] A felperes felülvizsgálati álláspontja szerint a másodfokú bíróság a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésével jutott arra a következtetésre, hogy a sérelmezett tényállítás miatt 100.000 forint sérelemdíj áll arányban az őt ért nem vagyoni hátránnyal. A Kúria megítélése szerint ez az érvelése alaptalan, mivel a bizonyítékok mérlegelése körében olyan jogszabálysértést, amely alapján eltérő következtetésre kellett volna jutni, a felülvizsgálati kérelmében nem jelölt meg. A Ptk. a sérelemdíj mértékét a nemvagyoni sérelemhez és nem a megsértett személyiségi joghoz köti, nem állít fel sorrendet a nevesített személyiségi jogok megsértéséhez kapcsolódóan. A felperes érvelésével szemben a másodfokú bíróság helytállóan értékelte azt a körülményt, hogy a felperes a magántitok megsértése miatt vált beazonosíthatóvá és emiatt a vált a személyéhez kapcsolhatóvá az a jogsértő közlés, hogy korábban szex filmekkel zsarolta a magyar sztárokat, ezért okszerűen vette figyelembe az

emiatt már megítélt sérelemdíjat. A felperes a jelen perben is ugyanazokat a hátrányokat jelölte meg, amelyeket az előző perben eljáró bíróságok már értékelték, olyan új tényre, bizonyítékra pedig nem hivatkozott, amely az általa igényelt sérelemdíj mértékét megalapozná.

[28] A felperesnek a Ptk. 2:52. § (3) bekezdéséhez kapcsolódóan a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen mérlegelését állító felülvizsgálati érvelésével kapcsolatban kiemeli a Kúria, hogy a felülvizsgálati eljárás mint rendkívüli perorvoslati eljárás során általában nem vizsgálható a bíróság mérlegelési körébe tartozó tényállás, és nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. A Kúria csak azt vizsgálja, hogy az eljáró bíróság a mérlegelés körébe vont adatok, bizonyítékok megállapítása és azok egybevetése során nem jutott-e nyilvánvalóan helytelen és okszerűtlen következtetésre. Ez alól szigorú kivételt csak az jelent, ha a korábbi értékelés kirívóan okszerűtlen, kifejezetten iratellenes, vagy nyilvánvalóan ellentétes volt a logika alapvető szabályaival, ilyen hibát azonban a Kúria nem észlelt.

[29] A másodfokú bíróság a sérelemdíj mértékének meghatározásakor nem vétett olyan bizonyítékmérlegelési hibát, amely a felülvizsgálati kérelemben megsértett jogszabályként megjelölt Ptk. 2:52. § (2) és (3) bekezdései sérelmének megfeleltethető. A felülvizsgálati kérelemben előadottakkal szemben a másodfokú bíróság sérelemdíjat mérséklő döntésének az indoka nem a bizonyítékok felülmérlegelése, és arra tekintettel az adott körben lényeges tények eltérő megállapítása, hanem az elsőfokú eljárásban már feltárt hátrányok jelentőségének eltérő megítélése volt. Ez az értékelés a jogszabályi rendelkezés tartalmán keresztül a Ptk. 2:52. § (2) és (3) bekezdésében meghatározott szempontok alkalmazását jelentette.

[30] Mindezekre tekintettel a Kúria úgy ítélte meg, hogy a jogerős ítélet nem sérti a felülvizsgálati kérelem alapján vizsgált jogszabályt, ezért azt a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

[31] 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:52. §

A döntés elvi tartalma

[32] A személyiségi jogában megsértett személy által érvényesített sérelemdíj mértékének meghatározásakor a jogsértés következményeit annak súlyára, ismétlődő jellegére, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatására tekintettel kell értékelni és ezek alapján szükséges a nemvagyonai hátrány kompenzálására alkalmas összeget meghatározni.

Záró rész

[33] Az alperes a Pp. 81. § (1)-(5) bekezdése szerint a felülvizsgálati eljárási költségét nem számította fel, ezért a Kúria a Pp. 82. § (1) bekezdése értelmében arról nem döntött.

[34] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 50. § (1) bekezdése alapján megállapított, és az Itv. 62. § (1) bekezdés *f)* pontja alapján a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a felperes köteles megtéríteni.

[35] A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmét a Pp. 405. § (1) bekezdése alapján megfelelően alkalmazandó Pp. 376. § (1) bekezdés alapján tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2022. október 12.

Dr. Kovács Zsuzsanna s.k. a tanács elnöke, Dr. Dzsula Marianna s.k. előadó bíró, Dr. Stark Marianna s.k. bíró